

ਅੱਖਰ ਪੇਟੈਂਟ ਸਾਈਡ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਫਾਲਸੋ ਜੇ.

ਜਾਮੀਆ ਮਿਲੀਆ ਇਸਲਾਮੀਆ, ਦਿੱਲੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

195 **ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 22-ਡੀ ਆਫ 1954**

Dec., 8th ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ LXX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਟੀ 13. 14, ਅਤੇ 40--ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1940 ਦਾ X— ਸੈਕਸ਼ਨ 34—ਕੀ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ—ਜਾਂ ਰੁਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ—ਕੀ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਹੈ—ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ—ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਕੇ 'ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਅਵਾਰਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ।

ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ। ਅੰਤਮਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- ਅੱਗੇ ਆਯੋਜਤ, ਜੋ ਕਿ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ (ਉਸ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਰਿਣਦਾਤਿਆਂ ਜਾਂ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ 4 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਆਮ ਅਦਾਲਤਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਢੁਕਵੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਖੋਸਲਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ. 13 ਮਈ, 1954. 1954 ਦੇ FAO 12-D ਵਿੱਚ. 22 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ। ਪੰਨਾ 1, ਮਿਸਟਰ ਜੀ.ਕੇ. ਭਟਨਾਗਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਰਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਾਲਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਇਕਬਾਲ ਅਹਿਮਦ, ਅਤੇ ਵੀਡੀ ਮਿਸ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

► ਏਆਰ ਵਿਗ, ਐਮਆਰ ਛਾਬੜਾ ਅਤੇ ਸੁਲਤਾਨ ਯਾਰ ਖਾਨ, ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਨਿਰਣਾ

ਅਪੀਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਿਵਾਸੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਜਾਮੀਆ ਮਿਲੀਆ, ਹੁਣ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਸਲਾਮੀਆ, ਦਿੱਲੀ ਇੱਕ ਬਿਲਡਿੰਗ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। > ^ 1949 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ-■*

ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜ ਨੇ ਜਾਮੀਆ ਮਿਲੀਆ ਇਸਲਾਮੀਆ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾ- ਫਖ਼ਾਵ ਟੀ ਟੂਟ ਹੋਸਟਲ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਲਾਈ 1951 ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਲਈ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 19,700 ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ. ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ * 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ ਸੀ ਬਲਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ-

- (1) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸੀ, ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ?
- (2) ਕੀ 1951 ਦਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ LXX ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 11 ਫਰਵਰੀ 1954, *

ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ

#<-;ਐਕਟ^ ਦੀ 5 HS^ ਧਾਰਾ-13 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ' ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਣਕਲੇਰ, ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਮੀਆ ਮਿਲੀਆ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਰ-ਸਲਾਮੀਆ ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ

ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਹੋਰ

ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4f ਐਕਟ LXX ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 13 ਮਈ, 1954 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਢਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਹ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖੁੰਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ 'ਸੋਧਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਜੀਵ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਉਪਬੰਧ ਹਨ: -

“ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇਸ ਤੋਂ ਆਵੇਗੀ-

- (a) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ, ਜਾਂ
- (b) ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ , ਜੋ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ

ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
1908, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 40 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਇਕਦਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਰਡਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਕਿ ਫਰਮ, ਰਾਮਚੰਦ-ਮਜੀ ਮੱਤ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਗੋਵਰਧਨ-ਦਾਸ-ਵਿਸ਼ਿੰਦਾਸ ਰਤਨਚੰਦ (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 109, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਕਿਸੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੀ ਪਾਸ ਵੀ 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ

'ਸੂਟ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਵੱਡਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਾਮੀਆ ਮਿਲੀਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਇਸਲਾਮੀਆ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ - ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. 34 ਨੂੰ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ' ਐਕਟ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਓਵਰ ਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ' ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ, ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਗੈਰ-ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕੀ v ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਕ ਵਾਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ

ਜਾਮੀਆ ਮਿਲੀਆ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮੀਆ, ਦਿੱਲੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ

ਨਿਸ਼ਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋਨੋਂ ਸਿੱਖੀ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ .ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੁਲਟ. ਜੇ., ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜ ^ 0 ^ gQ o f 1953, 23 ਜੁਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 1953 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਵਿਧਾਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ- ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਹੋਰ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਮਾਨ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ" (ਸੈਕਸ਼ਨ 24), ਅਤੇ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਇਸ ਐਕਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ", (ਸੈਕਸ਼ਨ 1948 ਦੇ ਦਾਮੋਦਰ ਵੈਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ XIV ਦਾ 58)। ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹਲਕੇ ਰੂਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ LXX. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ LXX ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ LXX ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫਰਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ LXX ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ

4 ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਪਹਿਲਾਂ-ਜਾਮੀਆ ਮਿਲੀਆ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸਥਾਪਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹਨ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਆਮ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ \$ ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਕਵੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਖੋਜ ਦੀ ਸਹੀ ਸਿੱਧ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਮ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਅੰਤਮ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ" ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। . ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰਕਾਵਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਦੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਆਯੋਜਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੀਪ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਮੀਆ ਮਿਲਹਾ ਐਲ ਅਰੇਨ (ਜੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ > ਈਸਿਆਮੀਆ, ਦਿੱਲੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ * ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਬੀ. ਵਿਚ, ਸ. ਬਾਲੀ ਬਨਾਮ ਸੇਠ ਬਟਾਲੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਨੁਕਤੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕਣਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ "ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ^ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਅਵਾਰਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਆਰਬੀ ਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਇੱਕ ਬਾਰ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸ. ਸਮੁੱਚੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(1)1954 PLR 16

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ